

Son Kuşlarıydı Kalbimin Bunlar

– ACZ · 31 Ocak 2019

kursağında kalan sevinçmidir sılâgeçtikçe büyüyen yaramıdır vakit ciğerimi kör bıçak gibi deşen sonsuz bir sükut mudur yoksa zaman dedikleriakşam olmaya görsünsilinir umutlarımdan göğün bütün mavisiaşam olmaya görsün ay yüzüne düşer b/ölünen uykularımda ki en güzel rüyadır“hiç görmediğim” sensizliğin adına ölüm dedikleri gözlerimi kısıp ardından baktığım şehirlerin arka yüzünde gölgeme dahi yabancılaşıp kırıldığım söyle kaçınıcı yalnızlığımsın kendime bile anlatamadığımyol ve yalnızlık bir buluşmadır ve çok sevmekle başlar her acı bilesinuçuruma düşen bir kalbin sesidir artık her nefesim eksik olmaz hüznün hiç şah damarımızdakime sorsam artık annemde yokbu yüzden mi hep soğuk ve de yorgun ellerimyerli yersiz bir ağlamak doluyor gözlerimeduymasansen artık görmesende olurne günler o eski günlerne dürüstçe sevmek artık o kadar heybetlisar beni içi kanamış bir türküye içimi deşer gibi bir tütün de sen bas göğsüme kendi kalbinden önce ölebiliyorsa insan kanatlarını dürmüş rüzgarda süzülen kuşları düşündüşün ki son kuşlarıydı kalbimin bunlar